

ad § 17.

10) Til Udvalgets Flertals Forslag Nr. 23. Nr. 2 deles Afstemningen saaledes, at første Punktum afstemmes for sig.

ad § 18.

11) Til Udvalgets Forslag Nr. 26. Sidste Punktum udgaaer, eller deelvis Afstemning.

ad § 21.

12) Til Udvalgets Forslag Nr. 29. Efter Ordet „overtallige“ i Udkastets første Punktum tilføies: „og for hvilke Stamstutteriet ikke har Brug i den nærmeste Fremtid“.

ad § 23.

13) Til Udvalgets Flertals Forslag Nr. 32. Ordet „om“ i sidste Linie forandres til „inden“.

Af F. Madsen:

ad § 1.

1) 3 Endringsforslaget Nr. 3, anden Linie, forandres „10“ til „5“.

2) 3 Endringsforslaget Nr. 32, sidste Linie, forandres „10“ til „5“.

Lovudkastets §§ 1—15 med tilhørende Endringsforslag sættes først under Forhandling.

Ordføreren (Knudsen): Det Afsnit, som den ærede Formand har sat under Forhandling, indeholder det, der er væsentligt i Lovudkastet, nemlig Spørgsmaalet om Landstutteriets Ophævelse og i Forbindelse hermed Spørgsmaalet om, hvorvidt og i hvilket Omfang det Bidrag, Staten hidtil igjennem Landstutteriet har ydet Landets Hesteavl, fremdeles skal ydes til den. Udvalget har noie taget denne Sag under Overveielse og er kommet til det Resultat

at at gaae ind paa Lovudkastets Bestemmelse angaaende Ophævelsen af Landstutteriet. De Grunde, der have ledet Udvalget dertil, ere angibne i dets Betænkning, og jeg skal tillade mig at henvisse dertil; dog skal jeg ved denne Leilighed tillade mig at udtale som min personlige Anskuelse af denne Sag, at jeg noget frygter for, at man engang i sin Tid vil komme til Erkjendelse af, at man maaskee dog har forhastet sig ved allerede nu at gaae ind paa at bestemme Ophævelsen af Landstutteriet; jeg mener, at et Præmiesystem til Hesteavlens Forbedring, det være nok saa vel overveiet, det være nok saa vel valgt, maa staae tilbage for et Landstutteri, der er bestyret efter rigtige og vel overveiede Principer. Det er min Anskuelse af denne Sag, og jeg troer, enkelte af Udvalgets Medlemmer dele denne min Anskuelse. Naar hele Udvalget desuagtet er kommet til det Resultat at gaae ind paa Lovudkastets § 15, der indeholder Bestemmelsen om Ophævelsen af Landstutteriet, da er det blandt Andet ogsaa skeet af den Grund, at vi erkjende, at Landstutteriets forhenværende og nærværende Virksomhed har Opinionen imod sig, at det har tabt Tilliden hos en stor Deel af Befolkningen, og at dets Virksomhed alene som Følge deraf, i alt Fald i den nærmeste Fremtid, vil være hemmet. Jeg skal tillade mig først at gaae over til at omtale Lovudkastets § 15, med Hensyn til hvilken jeg allerede har udtalt, at Udvalget gaaer ind paa den Bestemmelse, der omhandler, at Landstutteriet skal ophæves den 31te Juli 1861. Naar denne Paragraph dernæst bestemmer, at den Sum, der indkommer ved Salget af Landstutteriets Hingste, skal fordeles imellem Amtsrædsdistricterne for at komme Landets Hesteavl tilgode, saa har Udvalget ikke kunnet tiltræde dette Forslag paa Grund af, at det ikke har kunnet gaae ind paa den Bestemmelse, der findes i Lovudkastets § 10 med Hensyn til Amtsrædens Berettigelse og Bemyndigelse til at holde Hingste for Amtsrædsdistricternes Regning.